

Sygn. akt I C 1629/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 sierpnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Litwińska – Bargiel

Protokolant: Jolanta Zengiel

po rozpoznaniu w dniu 28 lipca 2016 roku w Dzierżoniowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w K.

przeciwko K. P.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej K. P. na rzecz strony powodowej (...) S.A. z siedzibą w K. kwotę **18404,13 zł** (osiemnaście tysięcy czterysta cztery złotych trzynaście groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 22 października 2014 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku oraz ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanej K. P. na rzecz strony powodowej (...) S.A. z siedzibą w K. kwotę **3338 zł** tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2400 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Stron powodowa, (...) S.A. z siedzibą w K., wniosła w dniu na 9 października 2015r., o zasądzenie od pozwanej K. P. kwoty 18 404,13 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 22 października 2014r. do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania.

Na uzasadnienie swojego żądania powód podał, że w wyniku kontroli przeprowadzonej w dniu 06 października 2014r. w gospodarstwie domowym strony pozwanej pod adresem ul. (...) w P., stwierdzono nielegalny pobór energii elektrycznej. Taka sytuacja rodzi odpowiedzialność po stronie pozwanej na podstawie art. 3 pkt. 18 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. Prawo energetyczne. W dniu 7 października 2014r. powód, zgodnie z obowiązującą w roku 2014 Taryfą Operatora Systemu Dystrybucyjnego, na podstawie protokołu kontroli nr (...) z dnia 6 października 2014r. tytułem opłaty za nielegalne pobieranie energii elektrycznej obciążył stronę pozwaną kwotą 18 404, 13 zł z terminem płatności do 21 października 2014r. (nota obciążeniowa nr DO/KE9/09/00005/10/2014). Wobec nieuregulowania tej należności pozwana została bezskutecznie wezwana do zapłaty w dniu 19 stycznia 2015r.

W dniu 26 października 2015r. został wydany nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym zgodny z żądaniem pozwu.

Od niniejszego nakazu pozwana wniosła sprzeciw, w którym wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania. W uzasadnieniu swojego stanowiska podała, że nigdy nie pobierała nielegalnie energii elektrycznie. Nie została powiadomiona o rozwiązaniu umowy ze stroną powodową. Taką wiedzę uzyskała dopiero w

dniu kontroli, tj. 6 października 2014r. (...) Sp. z o.o. (...) D. twierdzili, że umowa jest ważna i nie trzeba jej przedłużyć. W związku z czym nie ma podstaw do naliczenia opłaty za nielegalny pobór energii elektrycznej.

W odpowiedzi na zarzuty poniesione w sprzeciwie strona powodowa- w piśmie procesowym z dnia 07 grudnia 2015r. (k.32-33) podała, że podtrzymuje dotychczasowe stanowisko w sprawie. Sprecyzowała, że pozwana pobierała nielegalnie energię elektryczną, gdyż czyniła to bez zawartej umowy. Umowa na dostarczenie energii elektrycznej została rozwiązana pismem z dnia 3 lutego 2014r., które odebrała w dniu 7 lutego 2014r. A. P., synowa pozwanej. Doręczenia nastąpiło więc prawidłowo, gdyż do rąk dorosłego domownika. Demontaż licznika był możliwy dopiero w dniu 6 października 2014r., gdyż wcześniejsze próby okazały się bezskuteczne z powodu okoliczności nienależnych od powoda. Zarzuty odnośnie wadliwego pouczenia uzyskanego od pracowników (...) Sp. z o.o. z Punktu (...) Klienta w D. są gołosłowne, nie poparte żadnymi dowodami.

Nadto w piśmie procesowym z dnia 07 lutego 2016r. (k.66) strona powodowa podała, że na dzień 3 lutego 2014r. pozwana posiadała zadłużenie z tytułu pobierania energii elektrycznej w wysokości 2 917,38 zł. Zadłużenie to było identyczne na dzień rozwiązania umowy, tj. 10 marca 2014r. Z załączonego zestawienia wpłat wynika, że pozwana dokonała następujących wpłat w okresie od 11 marca 2014r.:

- 11 marca 2014r. kwotę 206,58 zł,
- 13 marca 2014r. kwotę 700,00 zł,
- 18 marca 2014r. kwotę 323,60 zł,
- 3 czerwca 2014r. kwotę 525,00 zł,
- 12 czerwca 2014r. kwotę 320,00 zł
- 25 czerwca 2014r. kwotę 523,60 zł , z czego kwotę 119,94 zł została zaksięgowana na zadłużenia
- 02 lipca 2014r. kwotę 251,34 zł,
- 04 sierpnia 2014r. kwotę 320 zł,
- 19 sierpnia 2014r. kwotę 390 zł

Łącznie zaksięgowano na zadłużenie kwotę 2 917,38 zł oraz notę odsetkową w kwocie 213,48 zł. Nadpłatę w kwocie 1 151,52 zł zwrócono pozwanej na jej wniosek. Żadna z wpłat dokonana po 11 marca 2014r. nie została zaksięgowana na poczet bieżącego zużycia energii, tym samym nie można mówić o konkludentnym zawarciu umowy.

W odpowiedzi na powyższe pozwana (pismo z dnia 7 marca 2016r. k. 72) podniosła, że miała blankiety wpłat za energię za okres od 18 października 2013r. do 18 marca 2014r. Po upływie tego okresu następowało rozliczenie. Na dzień 18 marca 2014r. nie otrzymała wezwani do zapłaty zaległości z tytułu pobory energii, co należy odczytać jako brak takiego zadłużenia. Nie wypowiedziano jej umowy w 2000r. po śmierci jej męża. Nadto powód nie wykazał, aby pozwana otrzymała pismo o rozwiązaniu umowy w dniu 10 marca 2014r.

W kolejnym piśmie, tj. z dnia 22 marca 2016r. (k.76) pozwana podniosła, że nie dokonywała żadnych przeróbek w instalacji elektrycznej. Ocięcie licznika elektrycznego w dniu 6 października 2014r. było nielegalne i bezzasadne. Pozwana zawarła umowę na dostarczanie energii po śmierci męża w 2000r. jako właściciel nieruchomości. Dochodzona kwoty wystarczyłyby na zużycie energii przez 36 miesięcy. Umowa nie została wypowiedziana, a natychmiastowe odcięcie prądu nie znajdowało oparcia w przepisach prawa.

Z uwagi na zakwestionowanie przez pozwaną na rozprawie w dniu 24 marca 2016r. dochodzonego roszczenia co do wysokości, strona powodowa (k. 87-89) podała, że pozwana w okresie od 10 marca 2014r. do 6 października 2014r.

zużyła (...). Pozwana została objęta Taryfą G11. Opłata sankcyjna składa się więc z: - opłaty za energię elektryczną czynną : (...), (...) = 9060,02,

- opłata dystrybucyjna : (...),1759 zł x 5= 8775,65 zł,

- opłata jakościowa: (...),0108 zł x 5= 538,81 zł,

-opłata za składnik stały stawki sieciowej: 1 m-c x 1,46 zł x 5=7,30 zł,

- opłata za stawkę przejściową: 5 x 3,67 zł = 18,35 zł,

- opłata abonamentowa : 1 m-c x 0,80 zł x 5= 4,00 zł.

Cena energii została ustalona na kwotę 181,55 zł za MWh zgodnie z Informacją Prezesa URE w sprawie średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym za rok 2013 z dnia 31 marca 2014r.

W odpowiedzi na powyższe pozwana w piśmie procesowym z dnia 22 kwietnia 2016r. (k. 95), zarzuciła, że praktyka strony powodowej przechowywania zapisów monitoringu przez okres tylko 6 miesięcy jest nie prawidłowa. Podała, że treść wypowiedzenia z dnia 3 lutego 2014r. jest niejasna i nierzetelna. Nie wymieniono w jego treści ani jaka umowa jest wypowiedzana, z jakiej daty, pomiędzy kim zawarta. Stawiany jej zarzut nielegalnego poboru energii jest dla niej krzywdzący, gdyż nigdy nie kradła prądu. Nadto zwróciła uwagę, że strona powoda mogła wyłączyć energię na słupie znajdującym się metr od jej domu. Zwłoka w demontażu licznika spowodowała naliczenia sankcji aż w wysokości 18 404,13 zł.

Natomiast w piśmie z dnia 29 kwietnia 2016r. (k.99) pozwana wniosła o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność prawidłowości odczytu licznika demontowanego w dniu 6 października 2016r.

W odpowiedzi na powyższe strona powodowa (k. 119) wniosła o oddalenie wniosku pozwanej o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność wykazania, że licznik energii elektrycznej wykazał zbyt wysokie zużycie energii w lokalu pozwanej jako spóźniony i bez podstawy faktycznej. Podstawą odpowiedzialność bowiem pozwanej nie jest ingerencja w system pomiarowo- rozliczeniowy. Nie stwierdzono uszkodzenia licznika. Natomiast licznik został zamontowana u innego odbiorcy, gdyż u pozwanej po podpisaniu nowej umowy zmieniono taryfę i w związku z tym należało zainstalować licznik innego typu (dwufazowy). Nadto z załączonego wykazu zużycia energii pod adres pozwanej wynika, że w okresie objętym nielegalnym poborem prądu zużycie nie odbiegało od okresów poprzedzających. Strona pozwana musi mieć świadomość, że dochodzona kwota ma charakter sankcyjny. Strona powodowa nie kwestionuje ważności umowy zawartej przez strony w dniu 11 maja 2000r. Wypowiedzenie tej umowy nastąpiło w sposób prawidłowy, a samo oświadczenie nie powinno budzić wątpliwości, gdyż nastąpiła indywidualizacja odbiorcy, miejsca poboru. Odłączenie licznika nie miało charakteru bezprawnego, gdyż urządzenie to stanowi własność strony powodowej , a pozwana wyraziła zgodę na jego demontaż.

W piśmie z dnia 28 czerwca 2016r. (k.126) pozwana zażądała podania w jaki sposób naliczono jej sankcję za nielegalny pobór prądu, skoro stan licznika nie był odczytany. Od 24 września 2013r. nie było inkasenta w celu odczytania rzeczywistego zużycia energii elektrycznej.

Strona powodowa poinformowała w piśmie z dnia 24 lipca 2016r. (k.131), że już wcześniej wyjaśniła składniki dochodzonej kwoty, a odczyt z licznika dokonano w chwili jego demontażu. Od dnia rozwiązania umowy pracownicy strony powodowej nie dokonują odczytów liczników, gdyż nie ma takiej podstay, skoro nie ma umowy stron.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 maja 2000r. pozwana, K. P., oraz Zakład (...) S.A. zawarli umowę nr (...). Przedmiotem umowy był przesył i sprzedaż energii elektrycznej na warunkach określonych w ustawie z dnia 10.04.1997. Prawo energetyczne oraz Taryfie do miejsca: P. ul. (...). Umowę zawarto na czas nieokreślony. Układ pomiarowo- rozliczeniowy znajdował się wewnątrz

budynku. Sprzedaż energii miała miejsce dla celów gospodarstwa domowego w ilości 5000 kWh rocznie, przy zabezpieczeniu przedlicznikowym 25A i mocy umownej 10kW. Obiorca został zaliczony do grupy V przyłączeniowej odbiorców energii elektrycznej i zakwalifikowany do grupy taryfowej 811. Regulowanie opłat za energię miało odbywać się na podstawie faktur VAT i zgodnie z określonym w nich terminem płatności. W razie niedotrzymania terminu płatności Przedsiębiorstwo zastrzegło sobie prawo naliczania odsetek ustawowych.

Dowód- umowy z dnia 11.05.2000r.- k 96-97.

Pozwana nie regulowała na bieżąco należności za energię elektryczną. Otrzymywała upomnienia i wezwania do zapłaty. Przykładowo w dniu 21 i 22 stycznia 2014r. wpłaciła na rzecz strony powodowej opłatę za pobór energii elektrycznej należną za miesiąc październik 2013r., a należność płatną do 15 listopada 2013r. uregulowała 22 stycznia 2014.

Dowód- zeznania świadka J. P. (1)- CD k.82,

- zeznania pozwanej – CD k.82,

- dowody wpłaty – k.117.

Pozwana była zobowiązana do uiszczania opłat za energię elektryczną w systemie prognozowanym, a po okresie 6 miesięcy następowała korekta w oparciu o rzeczywiste zużycie energii.

Pozwana otrzymała ostatni bankiety do zapłaty za prognozowane zużycie energii z datą płatności na dzień 15 marca 2014r. na kwotę 843,60 zł. Za okres od marca do października 2014r. pozwana nie otrzymała kolejnych blankietów do zapłaty. W tym okresie również nie było pracownika strony powodowej w celu odczytania licznika wykazującego rzeczywisty pobór energii.

Dowód- zeznania pozwanej – CD k.82,

- blankiety do zapłaty – k.74.

Pismem z dnia 03 lutego 2014r. wypowiedziano pozwanej umowę, której przedmiotem było sprzedaż energii elektrycznej wraz z usługą dystrybucji do punktu poboru, tj. ul. (...), (...)-(...) P.. Wypowiedzenie umowy miało miejsce w związku z nienależytym wykonaniem przedmiotowej umowy poprzez nieuregulowanie należności pomimo uprzedniego pisemnego wezwania do zapłaty, wyznaczenia dodatkowych terminów płatności i powiadomienia o zamiarze wypowiedzenia umowy. Rozwiązanie umowy nastąpi po upływie jednomiesięcznego okresu wypowiedzenia od daty doręczenia wypowiedzenia. Pismo z wypowiedzeniem odebrała w dniu 7 lutego 2014r. A. P. (synowa adresata).

Wypowiedzenie umowy nastąpiło więc z dniem 10 marca 2014r.

Dowód- wypowiedzenie umowy z dnia 03.02.2014r. wraz z dowodem doręczenia- k. 34-36.

Na dzień rozwiązania umowy pozwana miała zadłużenie, które za zużycie energii elektrycznej w okresie od 1 listopada 2013r do 1 lutego 2014r. wynosiło 2 917,38 zł.

Dowód: zestawienie salda – k. 67.

W okresie w okresie od 11 marca 2014r. pozwana dokonała następujących wpłat na rzecz strony powodowej.:

- 11 marca 2014r. kwotę 206,58 zł,

- 13 marca 2014r. kwotę 700,00 zł,

- 18 marca 2014r. kwotę 323,60 zł,

- 3 czerwca 2014r. kwotę 525,00 zł,
- 12 czerwca 2014r. kwotę 320,00 zł
- 25 czerwca 2014r. kwotę 523,60 zł ,
- 02 lipca 2014r. kwotę 251,34 zł,
- 04 sierpnia 2014r. kwotę 320 zł,
- 19 sierpnia 2014r. kwotę 390 zł

Łącznie zaksięgowano na zadłużenie kwotę 2 917,38 zł oraz odsetki naliczone od zadłużenia w kwocie 213,48 zł.

Pozwana wpłacała niniejsze kwoty według własnego uznania na zadłużenie. Otrzymała informację, że wpłaty zostały zaliczone na zadłużenie oraz odsetki.

Nadpłatę w kwocie 761,52 zł zwrócono pozwanej na jej wniosek.

Dowód: wniosek o zwrot nadpłaty z dnia 21.08.2014r. –k.68,

- zeznania pozwanej – CD k.82,
- dowody wpłaty – k.117.

Pismem z dnia 19 marca 2014r. pozwana została poproszona przez stronę powodową o pilny kontakt w celu ustalenia terminu demontażu licznika zainstalowanego pod adresem P. ul. (...) w związku z rozwiązaniem umowy sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usług dystrybucji.

Pozwana otrzymała niniejsze pismo. W związku z czym udała się do Biura (...) w D. w celu uiszczenia zaległości.

Dowód- pismo z dnia 19.03.2014r.- k.37,

- zeznania pozwanej – CD k. 82.

Były podejmowane próby demontażu licznika, ale bezskuteczne, gdyż znajdował się wewnątrz budynku odbiorcy. Byli lokatorzy w lokalu, ale nie wpuszczali do domu pracowników strony powodowej.

Dowód:- zeznania świadka B. O.- CD k.82,

- zeznania świadka J. G.- CD k.82.

W dniu 5 października 2014r. pozwana zwróciła się do Punktu (...) Klienta T. w D. o podpisanie nowej umowy na sprzedaż i przesył energii elektrycznej. Została jednak poinformowana, że bez demontażu dotychczasowego licznika nie jest możliwe zawarcie nowej umowy. Strony umówiły się na zdjęcie licznika na dzień następnny, tj. 6 października 2014r.

Dowód: - zeznania świadka B. O.- CD k.82,

- zeznania świadka J. G.- CD k.82.

W dniu 6 października 2014r. upoważnieni przedstawiciele (...) S.A. w osobie J. G. i B. O. przeprowadzili kontrolę u K. P. pod adresem ul. (...) w P.. Był to dom jednorodzinny z licznikiem w lokalu i podłączaniem za pomocą sieci napowietrznej.

Pomimo wstępnego umówienia się przez strony na demontaż licznika pracownicy strony powodowej poprosili o asystę funkcjonariuszy policji mając na uwadze wcześniejszą współpracę i agresywny zachowania lokatorów.

Podczas kontroli obecna pozwana wraz z synem J. P. (1) oraz funkcjonariusze policji. Ustalono, że miało miejsce pobieranie energii elektrycznej bez zawartej umowy. Licznik nr (...) wykazywał stan (...),9. Wartość zabezpieczenia przed licznikowego wynosiła 3x 32A. Nie stwierdzono naruszenia plomb urządzenia pomiarowego ani ingerencji w pracę tego urządzenia. Na dzień kontroli dom zamieszkiwało 9 osób.

Z kontroli sporządzono protokół nr (...).

Pozwana wniosła zastrzeżenia, co ujawniono w treści protokołu kontroli. Podniosła, że strony mają zwartą umowę. W marcu 2014r. była w Biurze (...), gdzie okazała dowody wpłaty i uzyskała informację, że umowa automatycznie się przedłużyła. Nie chce ponosić odpowiedzialności za wadliwe pouczenie, które uzyskała od pracownika strony powodowej.

Dowód: protokół kontroli nr (...) - k. 13-14,

- zeznania świadka B. O.- CD k.82,

- zeznania świadka J. G.- CD k.82.

W okresie od 10 marca 2014r. do 6 października 2014r. pod adresem P. ul. (...) zużyło (...) (stan licznika na dzień 6 października 2014r. (...),9, a na dzień 10 marca 2014 r. (...)).

Dowód: protokół kontroli nr (...) - k. 13-14,

- historia odczytów –k.122-123.

Zgodnie z Taryfą dla energii elektrycznej (...) S.A. na rok 2014 w przypadku nielegalnego pobierania energii elektrycznej polegającej na pobieraniu energii bez zawartej Umowy, Operator może obciążyć podmiot nielegalnie pobierający tę energię, opłatami w wysokości pięciokrotności stawek opłat określonych w Taryfie dla jednostrefowej grupy taryfowej, do której ten podmiot byłby zakwalifikowany, zgodnie z kryteriami określonymi w § 6 ust. 1 rozporządzenia taryfowego, oraz w wysokości pięciokrotności ceny energii elektrycznej, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt. 18 lit. b ustawy przyjmując:

1. wielkość mocy wynikającą z rodzaju zainstalowanych odbiorników,
2. ilości energii elektrycznej uwzględniając rzeczywistą możliwość pobierania energii przez dany podmiot wynikające z mocy i rodzaju zainstalowanych odbiorników, lecz nie wyższe niż:

a) przy pobieraniu energii elektrycznej jedną fazą, za każdy 1 A prądu znamionowego zabezpieczeni a 125 kWh. Za zabezpieczenie uważa się bezpieczniki najbliższe patrząc od strony zasilania, niedostępne dla ww. podmiotu i osób postronnych. W razie braku zabezpieczeń między instalacją odbiorczą, a siecią zasilającą przyjmuje się taką wielkość wkładek bezpiecznikowych, jaka powinna znajdować się w danej instalacji, nie mniejszą jednak niż 25 A,

b) przy pobieraniu energii elektrycznej dwoma lub trzema fazami opłatę ustala się, jak w lit. a), z uwzględnieniem krotności (2 lub 3), zależnie od liczby faz, którymi nielegalnie pobierano energię elektryczną.

Średnia cena sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym od 1 kwietnia 2014r. wynosiła 181,55 zł zgodnie z Informacją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (nr (...)) w sprawie średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym za rok 2013 w sprawie średniej ceny sprzedaży energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym za rok 2013.

Dowód-Taryfa dla energii elektrycznej (...) na rok 2014- k. 15-16,

W dniu 7 października 2014r. strona powodowa wystawiła dokument obciążeniowy Nr DO/KE9/09/00005/10/2014 za nielegalny pobór energii elektrycznej na łączną kwotę 18 404,13 zł , na która składała się :

- opłata sankcyjna za nielegalny pobór energii elektrycznej za energię elektryczną czynną – wg Prezesa URE i wg Taryfy pkt. 7.1.1.7.2. w wysokości 9 060,02 zł (ilość 9,978 kWh x cena w grupie taryfowej 0,9090 zł),
- opłata sankcyjna za nielegalny pobór energii elektrycznej: za opłatę dystrybucyjną zmienną dla układów pomiarowych jednostrefowych wg Prezesa URE i wg Taryfy pkt. 7.1.1.7.2. w wysokości 9 314,46 zł (ilość 9,978 kWh x cena w grupie taryfowej 0,335 zł),,
- opłata sankcyjna za nielegalny pobór energii elektrycznej: za składnik stały stawki sieciowej w wysokości 7,30 zł (ilość 1 x cena w grupie taryfowej 7,30 zł),
- opłata sankcyjna za nielegalny pobór energii elektrycznej: stawka opłaty przejściowej w wysokości 18,35 zł (ilość 1 x cena w grupie taryfowej 18,35 zł),
- opłata sankcyjna za nielegalny pobór energii elektrycznej: stawka opłaty abonamentowej w wysokości 4,00 zł (ilość 1 x cena w grupie taryfowej 4,00 zł).

Termin zapłaty wyznaczono na dzień 21 października 2014r.

Dowód- dokument obciążeniowy Nr DO/KE9/09/00005/10/2014 z dnia 7.10.2014r.- k. 17.

Pismem z dnia 20 października 2014r. pozwana zwróciła się do strony pozwanej o uchylenie obowiązku zapłaty wynikającego z dokumentu nr DO/KE9/09/00005/10/2014 z tytułu nielegalnego poboru energii elektrycznej. Podała, że na dzień 6 października 2014r. nie było żadnych zaległości. Strona pozwana nie uwzględniła umowy zawartej w 2010r. , która obowiązuje nadal. Zarzuciła, że Pan M. O., chce wyłudzić tą kwotę od niej.

Strona powodowa w odpowiedzi na powyższe podała, że mając na uwadze zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci: pisma z wypowiedzeniem umowy wraz z potwierdzeniem odbioru, wezwanie do kontaktu w celu demontażu urządzenia licznika, w który również potwierdzono, że umowa została rozwiązana, nie można uznać twierdzenia pozwanej za uzasadnione. Brak jakiegokolwiek kontaktu z pozwaną oraz dalszy pobór energii elektrycznej bez zawartej umowy, skutkowało przeprowadzeniem kontroli w dniu 6 października 2014r. Czynności kontrolne zostały przeprowadzone na podstawie upoważnienia i sporządzono z niech protokół. Twierdzenia pozwanej powołujące się na uzgodnienia poczynione w (...) w D. nie znajdują potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym. Zawarcie nowej umowy kompleksowej wymaga zachowania formy pisemnej, która nie została zachowana (pismo z dnia 05 listopada 2014r.).

W kolejnym piśmie z dnia 17 listopada 2014r. pozwana pojmowała powoda, że w odpowiedzi na pismo z dnia 5 listopada 2014r. podaje, że w marcu 2014r. była w Biurze (...) w sprawie demontażu licznika, gdzie uzyskała informację, że skoro nie zalega z płatnościami za energię elektryczną to umowa jest ważna. Poprosiła o potwierdzenie tego na piśmie, ale jej odmówiono. Podniosła, że nie może odpowiadać za wadliwe pouczenie pracownika T.. Ponadto w jej ocenie nie jest dopuszczalne, ale strona powodowa wyczekiwała od marca do października 2014r.

W odpowiedzi na powyższe strona powodowa pottrzymała swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie wobec nie podania nowych okoliczności przez pozwaną z jednej strony, a z drugiej wobec wszechstronnego zbadania całej sprawy (pismo z dnia 01 grudnia 2014r.).

Natomiast w piśmie z dnia 10 grudnia 2014r. pozwana zażądała, aby odtworzyć nagranie z monitoringu z Punktu (...) Klienta T. w D. z III dekady marca 2014r., które miała uzyskać potwierdzenie od pracownika strony powodowej, , iż

skoro nie ma zaległości to umowa jest ważna. Nie otrzymał wezwania do zawarcia nowej umowy, ani nie został zdjęty jej licznik. Zażądała wyciągnięcia konsekwencji wobec nierzetelnego pracownika, który działa na jej szkodę.

Dowód- pismo pozwanej z dnia 17.11.2014r.- k. 42,.

- pismo pozwanej z dnia 20.10.2014r.- k 43,
- pismo pozwanej z dnia 10.12.2014r.- k 44,
- pismo strony powodowej z do pozwanej z 01.12.2014r.- k. 54,
- pismo strony powodowej z do pozwanej z 05.11.2014r.- k. 51

W wyznaczonym terminie pozwana nie uregulowała należności. W związku z czym w dniu 19 stycznia 2015r. strona powodowa sporządziła przesądowe wezwanie pozwanej do zapłaty kwoty 18 404,13 zł w terminie 7 dni.

Pozwana w odpowiedzi na otrzymane wezwanie, w piśmie z dnia 27 stycznia 2015r., wniosła o umorzenie kary, gdyż jest stałym klientem od 50 lat strony powodowej. Skoro umowa stała się nieważna, to powinna była otrzymać wezwanie do zawarcia nowej umowy.

Argumentacja pozwanej nie przekonała strony powodowej, która nie zmieniła wcześniejszego stanowiska i nadal utrzymywała, że doszło do nielegalnego poboru prądu.

W piśmie z dnia 2 marca 2015r. pozwana prosi o ponowne przeanalizowanie jej sprawy, gdyż pracownik strony powodowej udzielił jej błędnej informacji, że umowa jest ważna. Natomiast zdjęcie licznika była nielegalne.

W odpowiedzi na powyższe w piśmie z dnia 19 marca 2015r. powód poinformował, że zawarcie umowy kompleksowej wymaga formy pisemnej i obustronnego podpisania. Wobec nie podania nowych okoliczności nie zmieniono dotychczasowego stanowiska.

Pozwana po raz kolejny w piśmie z dnia 22 kwietnia 2015r. oraz z dnia 25 maja 2015r. nie zgodziła się z obowiązkiem zapłaty kwoty 18 404,13 zł.

Strona powodowa nie zmieniła swojego stanowiska i zapowiedział skierowanie sprawy na drogę sądową (pisma z dnia 8 maja oraz 08 czerwca 2015r.).

Dowód- przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 19.01.2015r.- k. 18,

- pismo pozwanej z dnia 27.01.2014r.- k 45,
- pismo pozwanej z dnia 22.04.2015r.- k 43.
- pismo pozwanej z dnia 25.05.2015r.- k 47,
- dowody nadania pism z przez pozwaną do powoda- k. 49,
- pismo strony powodowej z do pozwanej z 08.06.2015r.- k. 50,
- pismo strony powodowej z do pozwanej z 08.05.2015r.- k. 51,
- pismo strony powodowej z do pozwanej z 19.03.2015r.- k. 52,
- pismo strony powodowej z do pozwanej z 12.03.2015r.- k. 53.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Strona powodowa - (...) S.A z siedzibą w K., wnosila o zaplatę przez pozwaną kwoty 18 404,13 zł tytułem opłaty za nielegalnie pobrane energii elektrycznej.

Strona pozwana kwestionowała to roszczenie co zasadności jak też wysokości.

Sąd poczynił ustalenia faktyczne na podstawie złożonych przez stronę powódką i pozwaną, których prawdziwość nie była kwestionowana przez strony, a które nie budzą wątpliwości Sądu co do swej wiarygodności. Ponadto Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków B. O. oraz J. G.. Zeznania te korespondują ze sobą i znajdują potwierdzenie w dokumentach, w szczególności w protokole kontroli z dnia 6 października 2014r. (k.13). Sąd nie znalazł podstaw, aby odmówić wiarygodności zeznaniom tych świadków. Pozwana próbowała podważyć moc tych zeznań wykazując, że świadkowie nie pamiętali, gdzie dokładnie znajdował się licznik, czy skąd ona wychodziła w momencie rozpoczęcia kontroli. Natomiast w/w świadkowie zasłaniaли się niepamięcią oraz koncentracją na swoich zadaniach, a nie oglądaniu domu pozwanej. Jednocześnie świadkowie byli zgodni, że licznik znajdował się wewnątrz nieruchomości i że pozwana oraz jej syn i młoda kobieta byli obecni podczas kontroli. Tym samym nie można uznać niniejszych świadków jako niewiarygodnych z racji tego, że po upływie ok. 1,5 roku nie pamiętali z jakiego pomieszczenia wyszła pozwana w chwili ich przyjazdu. Ta okoliczność nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia o zasadności powództwa.

Natomiast takiego waloru nie można przyznać zeznaniom świadka J. P. (1) oraz pozwanej. Należy mieć na uwadze przy ocenie zeznania wskazanego świadka, iż jest to syn pozwanej wspólnie z nią zamieszkujący pod adresem, gdzie doszło do nielegalnego poboru energii. Relacja ta niewątpliwie ma znaczenie przy ocenie wiarygodności świadka. Zeznania świadka J. P. (1) potwierdzają wersję wydarzeń podaną przez pozwaną. Jednakże ich zeznania nie są wewnętrznie spójne i nie zostały potwierdzone przez inne dowody zgromadzone w sprawie. Przyznali oni wprawdzie, że w dniu 6 października 2014r. doszło do demontażu urządzenia pomiarowego pod adresem P., ul. (...) i że wcześniej przed tą datą faktycznie zobowiązania za pobór energii elektrycznej nie były regulowane na bieżącą. Powstawało zadłużenie, otrzymywali oni wezwani do zapłaty. Jednakże opóźnienia w płatności nie były znaczne, maksymalnie do dwóch tygodni. Przy czym obydwójce zaprzeczyli, aby doszło do wypowiedzenia umowy na dostarczanie energii elektrycznej. Podali, że nie mogła być takiej sytuacji, że A. P. odebrała pismo z oświadczeniem o wypowiedzeniu umowy na dostarczenie energii elektrycznej. Ich zaprzeczenie jest sprzeczne z zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym w postaci pisma z dnia 03 lutego 2014r. o wypowiedzeniu umowy wraz z potwierdzeniem obioru podpisanym przez A. P. (k. 34-36). Tym bardziej, że podpis ten potwierdził J. P. (1) jako jego żony A., a pozwana przyznała, że synowa A. P. przekazuje jej korespondencje, nie pozostając w żadnym konflikcie. Nadto świadek J. P. (1) podał w wątpliwość, czy na pewno potwierdzeni odbioru podpisane przez A. P. w dniu 7 lutego 2014r. dotyczyło przesyłki zawierającej pismo o wypowiedzeniu umowy. Jednocześnie strona pozwana nie wykazała, aby otrzymała w tym czasie inną korespondencję od strony powodowej. Mając na uwadze więc czasową pomiędzy sporządzeniem pisma o wypowiedzeniu (3 luty 2014r.) a datą potwierdzenia obioru przesyłki (07 luty 2014r.) twierdzenia te należy uznać za gołosłowne i przyznać rację stronie powodowej. P. świadek ten i pozwana zeznał, że nie było takiej sytuacji, aby pracownicy strony powodowej podejmowali próby zdjęcia licznika. Nie koresponduje to z zeznaniami świadków B. O. oraz J. G., którzy zeznali, że takie czynności były podejmowane.

W ocenie Sądu pozwana miała wiedze o wypowiedzeniu jej umowy na dostarczanie energii elektrycznej. Przede wszystkim pismo z dnia 03 lutego 2014r. o wypowiedzeniu umowy zostało skutecznie doręczone pozwanej w dniu 7 lutego 2014r. Przesyłkę odebrała synowa pozwanej A. P., która w tym czasie zamieszkiwała razem z pozwaną pod adresem : P., ul. (...). Zgodnie z art. 138 § 1 k.p.c. jeżeli doręczający nie zostanie adresata w mieszkaniu, można doręczyć pismo dorosłemu domownikowi. Pozwana nie zdołała podważyć skuteczność tego doręczenia. Nie powołała żadnych dowodów na wykazanie, że przesyłka nie została jej przekazana. Nie mniej pozwana przyznała, że otrzymała pismo z dnia 19 marca 2014r. (k.37), w którym została poproszona przez stronę powodową o pilny kontakt w celu ustalenia terminu demontażu licznika zainstalowanego pod adresem P. ul. (...) w związku z rozwiązaniem umowy sprzedaży energii elektrycznej i świadczenia usług dystrybucji z dniem 10 marca 2014r. Już z treści tego pisma można wyczytać, że umowa została rozwiązana w dniu wskazanym. Pozwana mając taką świadomość udała się do Biura (...) w D. w

celu wyjaśnienia tej kwestii. Według twierdzeń pozwanej uzyskała ona informację, że skoro spłaciła całe zadłużenie, to umowa pozostaje w mocy. Taka informacja nie mogła być udzielona pozwanej, przede wszystkim z tego powodu, że na koniec marca 2014r. nadal posiadała zadłużenie. Bezsporne jest, że pozwana w marcu 2014r. wpłaciła w trzech ratach łącznie kwotę 1 230,18 zł. Jednakże jej zadłużenie na dzień 15 marca 2014r. wynosiło 2 917,38zł. Pozwana miała tego świadomość, gdyż- jak sama zeznała- dokonując kolejnych wpłat w okresie czerwiec- sierpień 2014r. wpłacała tytułem zadłużenia. Skoro nie miała zadłużenia powinna była uiszczać opłaty za bieżące zużycie. Należy podkreślić, iż nie otrzymała ona kolejnych bankietów do zapłaty za prognozowane użycie za okres od marca do października 2014r. Nie otrzymała również rozliczenia za rzeczywisty pobór energii w tym okresie, ani wezwań do zapłaty. Tym samym pozwana nie miała żadnych podstaw do wyliczenia opłat za rzeczywisty pobór energii, ani ustalenia daty ich płatności. Nie miała podstaw do przeświadczenia, że od marca 2014r. ma zadłużenie z tytułu pobory energii elektrycznej. Strona powodowa po zaksięgowaniu dokonanych wpłat na poczet zaległego kapitału i odsetek zwróciła nadpłatę pozwanej.

Mając powyższe na uwadze należy uznać, że pozwana otrzymała oświadczenie o wypowiedzeniu umowy na kompleksowe dostarczanie jej energii elektrycznej pod adres: P., ul. (...). Nie mogła również zostać pouczona przez pracownika strony powodowej w III kwartale marca 2014r., że skoro spłaciła zadłużenie, to umowa jest nadal ważna. Treść oświadczenia o wypowiedzeniu nie budzi wątpliwości. Jednoznacznie z jego treści można ustalić jaką umowa i z kim została wypowiedziana. Pozwana miała bowiem zawartą tylko jedną umowę przedmiotem której była sprzedaż energii elektrycznej wraz z usługą dystrybucji do punktu poboru: ul. (...), (...)-(...) P..

Powstaje więc pytanie, czy strona powodowa miała prawo do wypowiedzenia umowy zawartej z pozwaną. Zgodnie z Ogólnymi Warunkami Umowy Umowa może być rozwiązana przez Sprzedawcę z zachowaniem jednomiesięcznego okresu wypowiedzenia w przypadku braku zapłaty, co najmniej przez okres 30 dni po upływie terminu płatności pomimo uprzedniego wezwania do zapłaty, wyznaczenia dodatkowego terminu płatności i poinformowania o zamiarze wypowiedzenia umowy. Niniejsze warunki zostały spełnione w przedmiotowej sprawie. Na dzień 15 stycznia 2014r. pozwana miała zaległość na kwotę 1 023,60 zł za trzy okresy płatności. Pozwana tego nie kwestionowała. Zarówno ona jak też świadek J. P. (2) przyznali, że opłaty za pobór energii elektrycznej nie były regulowane na bieżąco i otrzymywali oni wezwania do zapłaty.

Wobec powyższego strona powodowa miała prawo wypowiedzieć umowę pozwanej i uczyniła to skutecznie pismem z dnia 3 lutego 2014r. Rozwiązanie umowy nastąpiło w dniu 10 marca 2014r. (okres wypowiedzenia wynosił 30 dni od dnia otrzymania oświadczenia o wypowiedzeniu, tj. w niniejszej sprawie 7 lutego 2014r.). Z tym dniem należy przyjąć, że pozwana pobierała energię elektryczną bez zawartej umowy.

Zgodnie z art. 3 ust. 18 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (t.j. z 2012r. , poz. 1059 z póź.zm.), za nielegalne pobieranie paliw lub energii uważa się ich pobieranie bez zawarcia umowy, z całkowitym albo częściowym pominięciem układu pomiarowo-rozliczeniowego lub poprzez ingerencję w ten układ mającą wpływ na zafałszowanie pomiarów dokonywanych przez układ pomiarowo-rozliczeniowy.

Zgodnie z cytowaną regulacją nielegalny pobór energii zachodzi również wówczas, gdy pobór- jak to miało miejsce w przedmiotowej sprawie- odbywała się bez zawartej umowy. Nikt nie zarzucał pozwanej, że ingerowała układ pomiarowo- rozliczeniowy. Nikt nie oskarżał pozwanej o kradzież energii, nie groził zawiadomieniem o popełnieniu przestępstwa. Żadne oskarżenia pod adresem pozwanej nie podały.

Nie ulega więc wątpliwości, że doszło do nielegalnego poboru energii elektrycznej z uwagi na pobór bez zawartej umowy. Zgodnie z kolei z art. 57 w/w ustawy w razie nielegalnego pobierania paliw lub energii, przedsiębiorstwo energetyczne może pobierać od odbiorcy, a w przypadku, gdy pobór paliw lub energii nastąpił bez zawarcia umowy, może pobierać od osoby lub osób nielegalnie pobierających paliwa lub energię opłatę w wysokości określonej w taryfie, chyba że nielegalne pobieranie paliw lub energii wynikało z wyłącznej winy osoby trzeciej, za którą odbiorca nie ponosi odpowiedzialności albo dochodzić odszkodowania na zasadach ogólnych.

Art. 46 cyt. ustawy stanowi delegację do wydania przez stosownego ministra rozporządzenia określającego sposób kalkulacji opłat za nielegalny pobór paliw i energii.

Od 27 września 2011 r. obowiązuje rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 18 sierpnia 2011 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie energią elektryczną (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 1200). Zgodnie z § 44 ust 1 tego rozporządzenia jeżeli energia elektryczna jest pobierana bez zawarcia umowy sprzedaży energii elektrycznej albo umowy o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, albo umowy kompleksowej, przedsiębiorstwo energetyczne świadczące usługi przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej lub usługi kompleksowe może obciążyć podmiot nielegalnie pobierający tę energię opłatami w wysokości pięciokrotności stawek opłat określonych w taryfie dla jednostrefowej grupy taryfowej, do której ten podmiot byłby zakwalifikowany, zgodnie z kryteriami określonymi w § 6 ust. 1, oraz w wysokości pięciokrotności cen energii elektrycznej, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy, przyjmując ilości energii elektrycznej uwzględniające rzeczywistą możliwość pobierania energii przez dany podmiot wynikające z mocy i rodzaju zainstalowanych odbiorników.

Pozwana zakwestionowała wyliczenie wskazane przez stronę powodową.

Zgodnie z cytowanym przepisem rozporządzenia oraz Taryfą dla energii elektrycznej (...) S.A. na rok 2014 (k. 15-16) opłata za nielegalny pobór energii polegający na pobieraniu energii elektrycznej bez zawartej umowy składa się z min. :- opłaty w wysokości pięciokrotności stawek opłat określonych w Taryfie dla jednostrefowej grupy taryfowej, do której pozwana byłby zakwalifikowany, tj. Taryfy G11

- opłaty w wysokości pięciokrotności cen energii elektrycznej, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 18 lit. b ustawy energetycznej, tj. kwota 181,55 zł.

Podstawą obliczenia tych opłat było rzeczywiste zużycie energii elektrycznej w okresie od 10 marca 2014r. do 6 października 2014r. Na dzień demontażu licznik wykazywał zużycie w wysokości (...),9. Należy nadmienić, że pozwana podpisała protokół z kontroli i nie zgłaszała zastrzeżeń do tej pozycji. Na datę wygaśnięcia umowy licznik miał wykazywać zużycie na poziomie (...). Takie zużycie nie odbiega od ilości pobranej energii za okres przed jak też po nielegalnym poborze. Tym bardziej, że zarówno cytowane rozporządzenie jak też Taryfa nie nakładają obowiązku na stronę powodową wykazania rzeczywistego poboru energii, a jedynie rzeczywistą możliwość pobierania energii przez dany podmiot wynikające z mocy i rodzaju zainstalowanych odbiorników. Skoro podany stan licznika na początku okresu nielegalnego poboru był możliwy, uwzględniając historię odczytów, a końcowy stan stwierdzony protokołem kontroli nie był kwestionowany, to wykazane zużycie na poziomie 9 978 było możliwe.

Należy dodać, że opłata za nielegalne pobieranie energii ma charakter sankcyjny i dlatego jej wysokość jest aż 5-krotnie wyższa od opłaty za możliwe rzeczywiste zużycie. Przy takim założeniu można zadać pytanie, czy za okres od 10 marca 2014r. do 6 października 2014r. (prawie 7 miesięcy) pozwana musiałaby zapłacić za energię kwotę 3 680 zł (18 404 zł /5). Odpowiedź byłaby pozytywna, skoro w okresie od stycznia do marca 2014r., prognozowane miesięczne zużycie było określone na kwotę 843,60 zł (k.74).

Pozwana zarzuciła również, że strona powodowa zwlekając z demontażem licznika aż do 6 października 2014r. naraziła ją na wzrost opłaty za nielegalny pobór aż do kwoty 18 404,13 zł. Jednak z ustaleń poczynionych w sprawie wynika, że pozwana otrzymała pismo z dnia 19 marca 2014r. z prośbą o kontakt w celu demontażu licznika (k. 37), tym samym miała świadomość konieczności współpracy ze stroną powodową. Licznik bowiem znajdował się wewnątrz budynku, a pracownicy strony powodowej nie mieli do niego dostępu. Były podejmowane próby demontażu licznika wcześniej, ale domownik (młoda kobieta) omawiała dostępu do licznika zasłaniając się, że odbiorca nie jest obecny. Sam fakt, że pomimo umówienia się na demontaż licznika pracownicy strony powodowej porośli o asystę policji, świadczy o chęci współpracy pozwanej i lokatorów spod adresu: P. ul. (...),

Nadto pozwana zarzucała, że skoro pracownicy strony powodowej nie mieli dostępu do licznika w celu demontażu, powinni byli odciąć dopływ energii poza budynkiem, na słupie. Świadkowie J. G. oraz B. O. zeznali, że jest taka możliwość. Jednak czynności te są zlecane innej firmie. Nie można więc nakazywać powodowi ponoszenia dodatkowych kosztów. W tym miejscu należy zarzucić niekonsekwencję pozwanej, gdyż z jednej strony zarzuca, że w dniu 6 października 2014r. została pozbawiona prądu cała jej rodzina, w tym małe dzieci, a sama wymaga, aby powód bez uprzedzenia odciął jej prąd na linii niskiego napięcia. Niewątpliwie takie ocięcie zasilania byłoby bardziej dotkliwe dla rodziny pozwanej a usuwanie jego konsekwencji kosztowniejsze.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c. i art. 455 k.c. i zasądził je zgodnie z żądaniem pozwu od dnia następnego po dniu wskazanym w nocie obciążeniowej. Bezsporne było, że pozwana otrzymała ten dokument, gdzie jako dzień płatności wskazano 21 października 2014 r.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., obciążając nimi pozwaną jako stronę przegrywającą proces. Na zasądzone koszty złożyły się koszty poniesione przez stronę powodową, tj. opłata od pozwu - 921 zł (art. 13 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych z dnia 28 lipca 2005 r. Dz. U. Nr 167, poz. 1398 z późn. zm.), wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie minimalnej - 2400 złotych (§ 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. " w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) - Dz. U. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.) oraz 17 złotych opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. (załącznik do ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. " o opłacie skarbowej" - Dz. U. Nr 225, poz. 1635 z późn. zm.).